

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **A. G.**, zast. JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M., advokátem se sídlem Ovenecká 78/33, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2019, čj. OAM-98/LE-LE05-ZA21-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2019, čj. 52 Az 20/2019-26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Maroši Matiaškovi, LL.M., advokátu, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 8 228 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 15. 2. 2019 podal žalobce (státní příslušnost Gruzie) žádost o mezinárodní ochranu. V řízení mj. uvedl, že jeho manželka, přestože má vystudovanou jazykovou školu a ovládá velmi dobře angličtinu i ruštinu, měla v zemi původu problémy s nalezením zaměstnání, neboť je Kurdka. Přestože jí to nebylo nikdy výslovně sděleno, byl tento důvod nepřijetí do zaměstnání zřejmý. Rodina žalobce se k jeho manželce rovněž nechovala hezky, někdy k ní byli i hrubí. Příbuzní obecně byli proti jejich sňatku. Rodina manželky žalobce také nepřijala. Problémy s rodinou vyřešili tak, že s nimi omezili kontakt. Na státní orgány se neobrátili, neboť by to nemělo cenu. Manželce se lidé již v dětství posmívali, že je Kurdka.

[2] Rozhodnutím ze dne 9. 8. 2019 žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu dle § 12 až 14b zákona o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke krajskému soudu, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Uvedl, že napadený rozsudek mu byl z neznámého důvodu doručován na adresu v Klatovech, ačkoli tuto adresu nikdy krajskému soudu nesdělil, namísto do pobytového střediska, kde se zdržuje. Na toto pochybení krajský soud upozornil. Následně přípisem doručeným NSS dne 20. 12. 2019 sdělil, že mu byl napadený rozsudek doručen na správnou adresu. Podle stěžovatele je jeho kasační stížnost přijatelná, neboť přesahuje jeho vlastní zájem, a to v zásadních otázkách týkajících se přiznání postavení uprchlíka osobám, jejichž rodinní příslušníci v zemi původu čelili azylově relevantnímu pronásledování. Stěžovatel je přesvědčen, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný. Nesouhlasí se

závěrem krajského soudu, že posouzení možnosti udělení mezinárodní ochrany dle § 12 zákona o azylu se musí vztahovat pouze k osobě žadatele. Vzhledem k tomu, že jeho manželka je Kurdka, je na něj nutné hledět jako na příslušníka „sociální skupiny“ (jeho rodiny) ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. K tomu odkázal na judikaturu, v níž žadatelka o mezinárodní ochranu odvozovala důvody pro udělení mezinárodní ochrany od problémů svého manžela v zemi původu, na kvalifikační směrnici ve vztahu k pronásledování a příslušnosti k určité sociální vrstvě, resp. skupiny, a na příručku UNHCR k této problematice. Krajský soud a žalovaný měli podle žalovaného posoudit také pronásledování a problémy jeho manželky pro její kurdský původ. V tomto ohledu si měl žalovaný obstarat zprávy o zemi původu týkající se postavení Kurdů v Gruzii, což neučinil. Jeho rozhodnutí je tedy mj. založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Navrhl, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný považoval kasační stížnost za nedůvodnou. Ve věci dostatečně zjistil skutkový stav a zabýval se všemi relevantními důvody. Stěžovatel v zemi původu žádné problémy neměl. Tvrzeným důvodem pro udělení mezinárodní ochrany byly jeho problémy a obavy z jednání příbuzných vůči jeho manželce a dětem. Zdůraznil, že manželce ani dětem nebyla udělena mezinárodní ochrana. Pronásledování soukromými osobami ve smyslu § 12 zákona o azylu může být důvodné pouze tehdy, pokud se žadatel o mezinárodní ochranu nemůže domoci ochrany u státních orgánů v zemi původu. Ze zpráv o zemi původu vyplynulo, že v Gruzii je možno se domoci ochrany u státních orgánů. Upozornil na účelové jednání stěžovatele, který z Gruzie vycestoval se záměrem odjet do Irska. Případné problémy v zemi původu mohl stěžovatel vyřešit také vnitřním přesídlením. Navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Stěžovatel vznesl pouze obecnou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. K nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí lze poukázat na rozsudky ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS atd. Krajský soud postupoval v souladu s touto judikaturou. Napadený rozsudek krajský soud řádně zdůvodnil a srozumitelně vysvětlil, proč rozhodl tak, jak uvedl ve výroku. Z rozsudku je zřejmé, jak uvažil (minimálně v souhrnu) o stěžovatelových námitkách.

[8] K námitce týkající se pronásledování NSS uvádí, že závěry týkající se sociálních skupin a pronásledování jejich příslušníků, na které stěžovatel odkazoval, jsou pravdivé. Nejsou však relevantní pro nyní posuzovanou věc. Ze žádosti o mezinárodní ochranu a protokolu o pohovoru k této žádosti vyplývá, že stěžovatel údajně v zemi původu pociťuje problémy ze strany své rodiny, neboť se oženil s Kurdkou. Dále popsal potíže manželky s nalezením zaměstnání či to, jak se jeho manželce v dětství posmívali pro její národnost. Popsané nesnáze nelze považovat za azylově relevantní ve vztahu k pronásledování

z důvodu příslušnosti k určité sociální skupině. Stěžovatelovy potíže zažívá mnoho lidí po celém světě, a to i v ČR. Stěžovatel netvrdil např. to, že by jeho rodina byla znevýhodňována ze strany státních orgánů z důvodu toho, že jeho manželka je kurdské národnosti. Žalovaný proto nebyl povinen opatřovat si ani podklady týkající se postavení Kurdů v Gruzii. Skutkový stav byl dostatečně zjištěn s ohledem na stěžovatelova tvrzení uvedená ve správním řízení.

[9] NSS dodává, že pokud jsou původci pronásledování soukromé osoby, je třeba zkoumat, zda poskytovatelé ochrany (tj. stát či strany nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, včetně mezinárodních organizací) jsou schopni ochranu poskytnout, resp. kromě schopnosti je nutno zkoumat i ochotu poskytovatelů tuto ochranu poskytnout (viz rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2008, čj. 5 Azs 50/2008-62), stejně jako dostupnost a účinnost této ochrany (viz rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2008, čj. 3 Azs 48/2008-57, či ze dne 25. 1. 2011, čj. 6 Azs 36/2010-274, č. 2290/2011 Sb. NSS). Z rozsudku NSS ze dne 9. 12. 2015, čj. 6 Azs 230/2014-67, vyplývá, že „*obavy z vykonání krevní msty z důvodu příslušnosti k rodině nejsou bez dalšího pronásledováním dle díkce § 2 zákona o azylu. Za určitých podmínek jím však být mohou, a to zejména tehdy, pokud má příslušnost ke konkrétní rodině negativní dopad na přístup k ochraně ze strany státu nebo pokud stát není schopen či ochoten účinnou ochranu zajistit*“. Ze stěžovatelových tvrzení je zřejmé, že on a jeho manželka měli v zemi původu údajné problémy pouze se soukromými osobami. Se svými obtížemi se na státní orgány vůbec neobrátili. Z Informace MZV ČR ze dne 2. 1. 2018 vyplývá, že na policii se v Gruzii může obrátit každý, kdo se cítí být poškozen trestnou činností, je možné podat také stížnost na policii či je možné se obrátit na veřejného ochránce práv v souvislosti s jednáním nebo nečinnostmi státních úřadů.

[10] Pro úplnost NSS dodává, že z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že manželce stěžovatele nebyla mezinárodní ochrana udělena.

[11] K námitce stěžovatele, že mu nebyl doručován rozsudek krajského soudu na správnou adresu, NSS uvádí, že tomu tak skutečně bylo. Krajský soud však následně zaslal rozsudek stěžovateli na správnou adresu, jak také potvrdil stěžovatel ve svém přípise doručeném NSS. Své pochybení tedy krajský soud napravil a jeho rozsudek je v právní moci.

[12] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[13] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[14] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[15] Podle § 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s. advokátovi, který byl stěžovateli ustanoven usnesením NSS ze dne 15. 1. 2020, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování

stát. Advokát provedl ve věci dva úkony právní služby, kterými jsou převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] a sepsání kasační stížnosti, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za provedené úkony právní služby advokátovi náleží mimosmluvní odměna ve výši 6 200 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za úkony právní služby tedy advokátovi náleží 6 800 Kč a dále částka odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem tedy 8 228 Kč. Tuto částku NSS vyplatí do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 28. dubna 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu